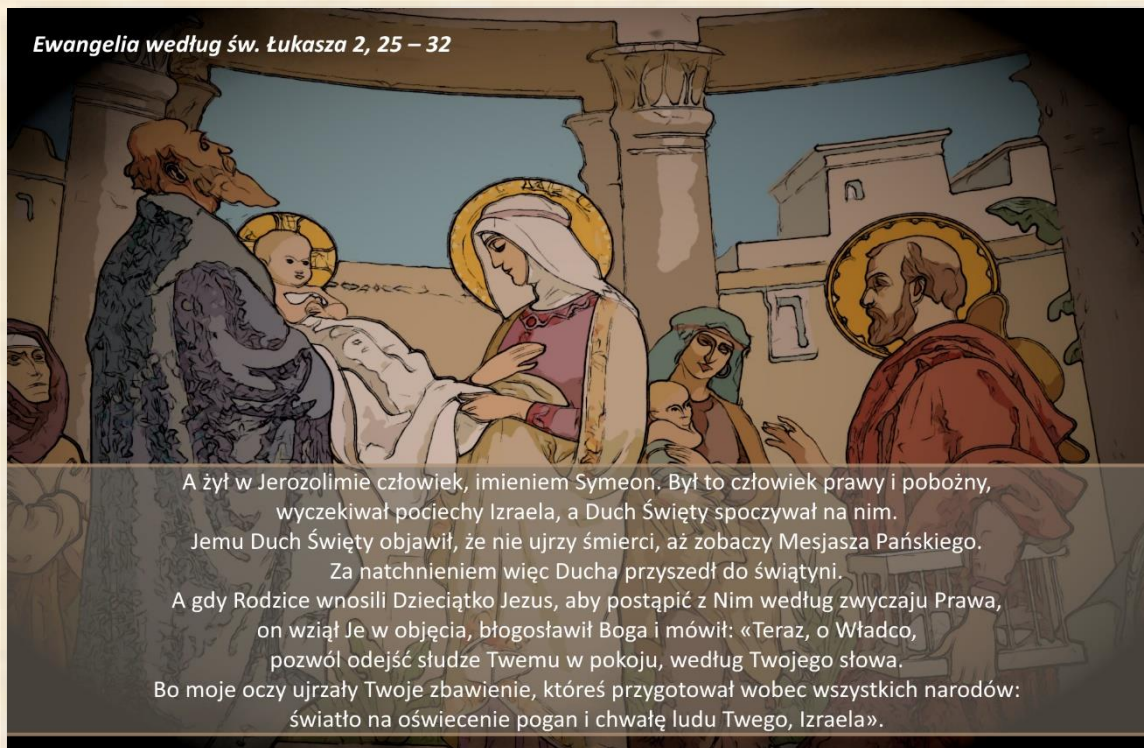

Rozważania Biblijne – 31 grudnia 2023

Pierwsze czytanie – z księgi Rodzaju 15, 1 – 6 ; 21, 1 – 3

Po tych wydarzeniach Pan tak powiedział do Abrahama podczas widzenia: «Nie obawiaj się, Abramie, bo Ja jestem twoim obrońcą; nagroda twoja będzie sowita». Abram rzekł: «O Panie, mój Boże, na cóż mi ona, skoro zbliżam się do kresu mego życia, nie mając potomka; przyszłym zaś spadkobiercą mojej majątności jest Damasceńczyk Eliezer». I mówił: «Ponieważ nie dałeś mi potomka, ten właśnie zrodzony u mnie sługa mój, zostanie moim spadkobiercą». Ale oto usłyszał słowa: «Nie on będzie twoim spadkobiercą, lecz ten po tobie dziedziczyć będzie, który od ciebie będzie pochodził». I poleciwszy Abramowi wyjść z namiotu, rzekł: «Spójrz na niebo i policz gwiazdy, jeśli zdołasz to uczynić»; potem dodał: «Tak liczne będzie twoje potomstwo». Abram uwierzył i Pan poczytał mu to za zasługę. Wreszcie Pan okazał Sarze łaskawość, jak to obiecał, i uczynił jej to, co zapowiedział. Sara stała się brzemienną i urodziła sędziwemu Abrahamowi syna w tym właśnie czasie, jaki Bóg wyznaczył. Abraham dał swemu synowi, którego mu Sara urodziła, imię Izaak.

- Wszystko zaczęło się od pierwszego powołania Abrahama (księga Rodzaju 12) :
  - *« Pan rzekł do Abrama: «Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę. Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i twoje imię rozstawię: staniesz się błogosławieństwem. Będę błogosławił tym, którzy ciebie błogosławić będą, a tym, którzy tobie będą złorzeczyli, i ja będę złorzeczył. Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi». (Rodz 12, 1-3)*

Abram na ślepo zaufał Bogu i udał się w drogę. Szedł przez Egipt i Palestynę, odwiedził obozowiska. W chwili powołania miał 75 lat i sto lat, gdy urodził się mu Izaak. W ciągu tych 25 lat miało miejsce kilka ważnych wydarzeń, między innymi takich, jak :

- Celebracja Przymierza między Bogiem i Abrahamem (Rodz 15)
- Narodziny Ismaela (Rodz 16)
- Zmiana imienia Abram na Abraham (Rodz 17)
- Pan ukazał się Abrahamowi pod dębami Mamre (Rodz 18)

Dlaczego dzisiejsze czytania przypominają tak odległe zdarzenia ? Co mają one wspólnego z dniem Świętej Rodziny ?

- Ponieważ to właśnie z Abrahamem ludzkość uczyniła wielki krok naprzód !
- Ponieważ wszystkie rodziny są zaproszone do naśladowania Abrahama i do odkrycia z nim trzech dróg :
  - Wiary
  - Przymierza
  - Sprawiedliwości

« Abram uwierzył i Pan poczytał mu to za zasługę »

- Abraham uwierzył w obietnicę Boga, zaufał Mu bezgranicznie. Wiara jest przeżywana w relacji dwóch osób.
- Wiara Abrahama jest historią zwróconą ku przyszłości. Czysto po ludzku Abraham miał dobre podstawy by wątpić w obietnicę Bożą ale tego nie zrobił ! On i Sarah byli w podeszłym wieku, gdy urodził się im Izaak.

Współczesni Abrahamowi szukali bożków, a on odkrył, że to Bog Jedyńy szuka człowieka i zaprasza go do Przymierza z Nim. To On podejmuje inicjatywę:

«Nie obawiaj się, Abramie, bo Ja jestem twoim obrońcą; nagroda twoja będzie sowita».

« Abram uwierzył i Pan poczytał mu to za zasługę ».

- W dokładnym tłumaczeniu jest : « Pan uznał go za sprawiedliwego. » W języku biblijnym sprawiedliwy znaczy « zestrojony z planami Boga. » To ten, który bez wahania odpowiada « jestem » (czy « obecny ») na wezwanie Boga.

«Spójrz na niebo i policz gwiazdy, jeśli zdołasz to uczynić»; potem dodał: «Tak liczne będzie twoje potomstwo».

- Bog zmieniając mu imię z Abrama na Abrahama (co znaczy : ojciec wielu), potwierdza spełnienie się tej obietnicy. Pierwszym z tych wielu jest Izaak, którego imię znaczy « Bog się usmiechnie » i nawiązuje do śmiechu Abrahama i Sary w chwili, gdy Bog zwiastował, że Sara pocznie i porodzi syna.

Psalm 105, 1-2, 3-4, 5-6, 8-9

*Sławcie Pana, wzywajcie Jego imienia,
głoście dzieła Jego wśród narodów!
Śpiewajcie Mu i grajcie Mu,
rozpowiadajcie wszystkie Jego cuda!*

*Szczyćcie się Jego świętym imieniem;
niech się weseli serce szukających Pana!
Rozmyślajcie o Panu i Jego potędze,
szukajcie zawsze Jego oblicza!*

*Pamiętajcie o cudach, które On zdziałał,
o Jego znakach i sądach ust Jego,
potomstwo Abrahama, Jego słudzy,
synowie Jakuba, Jego wybrańcy.*

*Na wieki pamięta o swoim przymierzu,
obietnicę dał dla tysiąca pokoleń.
Zawarł je z Abrahamem
i przysięgę dał Izaakowi,*

- Niewiele opisów liturgii znajdziemy w Biblii. Jeden z nich znajduje się w pierwszej księdze Kronik, w rozdziale szesnastym. Opisuje oficjum, w czasie którego śpiewano psalm 105.
  - *“Przyniesiono więc Arkę Bożą i ustawiono ją w środku namiotu, jaki rozpiął dla niej Dawid, po czym złożono całopalenia i ofiary pojednania. Gdy zaś Dawid skończył składanie całopaleń i ofiar pojednania, pobłogosławił lud w imieniu Pana. I potem rozdał wszystkim Izraelitom, tak mężczyznom jak i kobietom, każdemu po bochenku chleba, po kawałku mięsa i po kubku wina. Ustanowił przed Arką Pańską niektórych lewitów z obsługi, aby sławili, dzięki czynili i wychwalali Pana, Boga Izraelowego: Asafa - przełożonym, Zachariasza - jego zastępcą, potem Uzzjela, Szemiramota, Jechiela, Mattitiasza, Eliaba, Benajasza, Obed-Edoma i Jejela, na instrumentach: harfach i cytrach, Asafa zaś, by grał na cymbałach; Benajasza i Jachazjela, by stale trąbili przed Arką Przymierza Bożego. Owego dnia postanowił Dawid po raz pierwszy, aby tak wielbiono Pana za pośrednictwem Asafa i jego braci: Dzięki czyńcie Panu, wzywajcie Jego imienia, głoście dzieła Jego wśród narodów! Śpiewajcie Mu, grajcie Mu psalmy, rozpowiadajcie wszystkie Jego cuda.(....) » **(1 Krn 1-43)***

Działo się to około tysiąc lat przed naszą erą, gdy król Dawid wybrał Jerozolimę na stolicę. Był świadomy, że wszystko otrzymał od Boga i dlatego postanowił jak najszybciej wybudować ołtarz i wprowadzić Arkę Przymierza do godnego miejsca. Wybrał więc najwyższą górę i uroczyscie wprowadził tam Arkę. Był to dzień wielkiego święta, w którym uczestniczyło mnóstwo ludzi. Dawid kazał wówczas

rozdac wszystkim uczestnikom po bochenku chleba, po kawałku mięsa i po kubku wina. Zorganizował też całą służbę liturgiczną wokół Arki Przymierza.

Powyższy opis z księgi Kronik świadczy, że psalm 105 był śpiewany w Jerozolimie zanim Salomon wybudował tam Świątynię. Trzy wieki później, król Judy Ezechiasz, uważany za bardzo pobożnego, chciał przeprowadzić wielką reformę religijną na wzór króla Dawida. W czasie odprawianych wtedy modlitw liturgicznych śpiewano psalm 105. Znaczy to, że ten psalm był uważany za najlepszy dla wyrażenia Przymierza z Bogiem.

- Śpiewany dziś psalm należy do grupy psalmów wielbienia, które wymieniają wszystkie dobra otrzymane od Boga. Zaczyna się uroczystym zaproszeniem wiernych: **“Sławcie Pana, wzywajcie Jego imienia...”**

“Na wieki pamięta o swoim przymierzu, obietnicę dał dla tysiąca pokoleń. Zawarł je z Abrahamem i przysięgę dał Izzaakowi...”

- Słowa te podkreślają wierność Boga. Wyrażenie “tysiące pokoleń” jest symboliczne: chodzi tu o Przymierze, które trwa wiecznie.

Kolejne wersety tego psalmu, których nie obejmuje dzisiejsze czytanie, opowiadają o dziełach Boga, których dokonał od czasów Abrahama, Izaka, Jakuba, Mojżesza.... Nie chodzi tu o lekcje historii. Słowa te są wyznaniem wiary ludu, który jak król Dawid jest świadomy tego, że wszystko otrzymał od Boga i są zaproszeniem do częstego przypominania sobie o tym, by dalej trwać w nadziei i zaufaniu Bogu, cokolwiek się dzieje...

POLSKA MISJA KATOLICKA
MI

STRASBOURG

- 📍 **Polska Misja Katolicka w Strasburgu**
- 📍 **ks. Ryszard Górski**
- 📍 **Parafia Notre Dame de Lourdes**

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ **+33 3 88 32 31 60**